

Сутність процесів діджіталізації, впровадження нових цифрових технологій в діяльності підприємств

Максим Рожок

*аспірант кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: Rozhok.MV@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-0430-7056*

В сучасних умовах поняття діджіталізація здебільшого розуміють, визначають як процес впровадження нових цифрових технологій у всіх сферах соціального економічного життя і передусім в діяльності підприємств, бізнесу. Незважаючи на значне охоплення різних напрямів та сфер економічної діяльності та суспільного життя діджіталізації, впровадження нових цифрових технологій має високу динаміку подальшого поширення та розвитку. Діджіталізація, цифрові зміни відбуваються не лише в процесах інформаційного забезпечення, сьогодні вони поширилися та трансформують діджіталізують процеси виробництва, логістики, просування та збуту продукції та послуг і трансформують ринки у всіх напрямках економічної діяльності. Про те особливо важливою така цифрова трансформація є для підприємств, бізнесу в високотехнологічних галузях та видах діяльностей, адже для них її завданням є не лише оптимізація процесів - для високотехнологічних підприємств та бізнесу діджіталізація стає основою конкурентоспроможності їх продукції та послуг на ринку.

Сьогодні серед науковців визначаються різні думки щодо поняття та сутності діджіталізації.

Досліджуючи поняття діджіталізація слід зазначити декілька різних підходів та бачень його сутності та значення. Термін діджіталізація походить від англійського (digitalization) та визначається як приведення у цифрову форму або цифровізація [1]. У дослідженнях Н. Мешко діджіталізація визначається як процес оцифрування, переведення на електронні носії різних видів інформації [2]. Такої ж думки дотримується С. Коляденко зазначаючи діджіталізацію способом приведення різних видів інформації до електронних цифрових форматів [3]. У працях Г. Соколова діджіталізація трактується як створення цифрової версії документації, відео та аудіо інформації і власне трактується як певний перехід від аналогового формату збереження даних до цифрового, що дає можливість збереження даних у бітах та байтах [4]. Таким чином, забезпечують можливість економічного збереження інформації в великих обсягах на відносно невеликих носіях і водночас можливості тривалого використання і архівування збереження інформації, що потребуватиме значно менших витрат ніж накопичення та збереження інформації в попередніх її форматах.

За представленням фахівців Асоціації підприємств промислової автоматизації України цифровізація визначається як технологічні зміни викликані впровадженням цифрових технологій у всіх сферах взаємодії [5].

На думку С. Король цифровізація та розбудова цифрової економіки є основою

підґрунтям для подальшого економічного відновлення країни, зростання ВВП та підвищення рівня життя населення [6]. Таким чином, в дослідженнях цього автора процеси діджиталізації асоціюються з цифровізацією, цифровою трансформацією макроекономічної системи загалом та розглядаються з позиції макроекономічних факторів та розвитку продуктивних сил та суспільно-економічних відносин.

В більш вузькому розумінні цього поняття діджиталізація визначається як спосіб переведення документованої чи іншої інформації в електронну із застосуванням певного кодування.

Питання впровадження цифровізації, діджиталізації, нових цифрових технологій та інноваційні процеси, що їх ініціюють та супроводжують досліджувалися у працях багатьох провідних науковців, проте наукові засади діджиталізації в сучасних умовах перебувають в процесі концептуально-методичного становлення, формування тому залишають широкий простір для впровадження подальших наукових досліджень.

Діджиталізація виходить за межі вузького розуміння та сприйняття цих процесів як певного напрямку складової інформаційного забезпечення діяльності підприємств оскільки вона здатна докорінно трансформувати, змінити самі процеси управління забезпечивши новими інноваційними технологіями засобами, інструментами, що значно розширюють управлінські можливості, оптимізують процеси управління та функціонування, змінюють саму структуру продуктивних сил та трудових відносин та надають стійкі конкурентні переваги новатором – впроваджувачам.

За дослідженням Л. Лігоненко діджиталізація виступає невід’ємним процесом розвитку підприємств в умовах цифрової економіки [7]. Вона має значні, фактично необмежені можливості щодо формування та використання великих баз даних, здатна забезпечити впровадження, автоматизацію як виробничої так і інших сфер діяльності підприємств, удосконалити, пришвидшити, оптимізувати взаємодію із зовнішніми партнерами постачальниками, суспільними організаціями, державними органами та структурами, державними інститутами а також забезпечити ефективну взаємодію між підрозділами та персоналом в середині підприємства, що сприятиме формуванню в подальшому мережевої та віртуальної економіки. Таке визначення автора засноване на баченні діджиталізації як рушійної сили в розбудові майбутньої економіки та свідчить про розуміння масштабів та глибини змін які несуть в собі процеси цифрової трансформації при їх подальшому поширенні на всі сфери функціонування соціально – економічних систем.

Результати проведених наукових досліджень дали можливість виявити виявленні дуалістичну сутність діджиталізації яка в сучасних умовах техніко-технологічного розвитку одночасно виступає як змістом так і засобом інноваційної діяльності. Визначено, що інноваційна діяльність підприємств в умовах діджиталізації має розглядатися з двох головних позицій: як впровадження цифрових технологій, цифровізації, що складає головний зміст інноваційної

діяльності сучасних підприємств; та за другою позицією – як засобу адже саме впровадження інновацій здійснюється в сучасних умовах на засадах та з застосуванням нових цифрових технологій, що є головними технологічними інструментами як розробки так і впровадження інновацій.

Ключові слова: управління, діджиталізація, інновації, діджиталізація бізнесу.

Список використаних джерел

1. Гудзь, О.Є. (2018). Цифрова економіка: зміна цінностей та орієнтирів управління підприємствами. *Економіка. Менеджмент. Бізнес.* № 2(24). С. 4-12.
2. Мешко, Н. П. (2012). *Стратегії високотехнологічного розвитку в умовах глобалізації: національний та корпоративний аспекти: монографія.* Донецьк: Юго-Восток. 470 с.
3. Коляденко, С. В. (2016). *Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні та світі. Менеджмент: актуальні питання науки і практики.* № 6. С. 105-112.
4. Соколова, Г. Б. (2018). *Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні. Економічний вісник Донбасу.* № 1(51). С. 92-96.
5. Асоціація підприємств промислової автоматизації України. (2019). *Стратегія розвитку Індустрія 4.0.* К.: АППАУ. 78 с. URL: <https://appaui.org.ua/en/category/pubs>
6. Король, С. (2019). *Діджиталізація економіки як фактор професійного розвитку. Modern Economics.* Вип. №18. С. 67-73. URL: <http://217.77.213.157:8080/jspui/bitstream/123456789/6619/1/korol.pdf>.
7. Лігоненко, Л., Хріпко, А., & Доманський, А. (2018). *Зміст та механізм формування стратегії діджиталізації в бізнес-організаціях. Інтернаука: Економічні науки.* № 22 (62). С. 21-24.